

Nr 242.

Godkänd av första kammaren den 12 maj 1939.

Godkänd av andra kammaren den 12 maj 1939.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående lönereglering för landshövdingarna jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 150.)

Till Konungen.

I propositionen nr 37 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden den 4 januari 1939, föreslagit riksdagen att

dels besluta, att civila avlöningsreglementet skall äga tillämpning å landshövdingarna;

dels godkänna det förslag till avlöningsbestämmelser för landshövdingarna, som innefattas i en vid statsrådsprotokollet fogad bilaga;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet angivits, förordna, på vad sätt de i nämnda bilaga innefattade bestämmelserna skola inordnas i civila avlöningsreglementet;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t att, vad angår landshövdingarna, utfärda erforderliga bestämmelser om övergången till civila avlöningsreglementet;

dels ock besluta, att barntillägg skola övergångsvis utgå till landshövdingarna enligt av föredragande departementschefen förordade grunder.

I samband med Kungl. Maj:ts förslag har riksdagen till behandling förehått, bland andra, motionerna II: 356 och 358.

I motionen II: 356 har hemställts, att riksdagen måtte *dels* avslå Kungl. Maj:ts förslag om särskilda representationsbidrag till landshöv-

dingarna, *dels ock* med godkännande i övrigt av vad Kungl. Maj:t föreslagit besluta, att lönen fastställes till 27,000 kronor, såvitt angår landshövding i Malmöhus län eller Göteborgs och Bohus län, samt till 24,000 kronor, såvitt angår landshövding i annat län.

Vidare har i motionen II: 358 hemställts, att riksdagen måtte besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts proposition nr 37, att lönen för envar av landshövdingarna i Göteborgs och Bohus län samt i Malmöhus län bestämmes till 29,000 kronor samt för envar av övriga landshövdingar till 26,000 kronor ävensom att det särskilda representationsbidraget bortfaller.

Riksdagen kan i allt väsentligt bifalla Kungl. Maj:ts förslag. Riksdagen delar sålunda den till grund för förslaget liggande uppfattningen, att vid sidan av lönen böra utgå särskilda representationsbidrag. Avvägningen av de olika beloppen har icke givit riksdagen anledning till erinran i annat avseende, än att viss sänkning av de föreslagna representationsbidragen synts riksdagen motiverad. Riksdagen har därför beslutat, att representationsbidragen skola utgöra 4,000 kronor för alla län utom Malmöhus samt Göteborgs och Bohus län, för vilka de med hänsyn till de speciella förhållandena därstädes böra utgå med ett till 7,000 kronor förhöjt belopp. Enligt vad riksdagen erfarit har Kungl. Maj:t i annat sammanhang föreslagit införande i det civila avlöningsreglementet av sådana bestämmelser, att landshövdingar, som övergå å den nya staten, bliva skyldiga att underkasta sig förändringar beträffande representationsbidragen eller desammas fullständiga borttagande.

Beträffande övriga löneförmåner har riksdagen i likhet med departementschefen funnit rimligt, att staten framdeles bestrider hela kostnaden för uppvärmning och belysning av landshövdingarnas bostäder. Där bostäderna äro inrymda i samma hus som länsstyrelsernas lokaler och kostnaden för de senares uppvärmning och belysning bestrides från länsstyrelsens expensanslag, synes det riksdagen dock mest praktiskt, att motsvarande kostnad för landshövdingarnas bostäder gäldas från samma anslag och icke, såsom i propositionen förutsatts, påföres statens allmänna fastighetsfond.

Vad åter angår förslaget, att staten skulle tillhandahålla en uppsättning porslin, glas och bordssilver, som sedan skulle underhållas och förnyas på landshövdingarnas bekostnad, anser riksdagen ändamålsenligheten därav kunna starkt ifrågasättas. Enligt riksdagens mening kunna för en sådan anordning icke åberopas samma skäl, som när det gäller de svenska sändebuden i utlandet. Någon beräkning av statens kostnader för detta ändamål har ej heller förebräpts. Riksdagen är under sådana förhållanden icke beredd att godtaga Kungl. Maj:ts förslag i denna del.

De föreslagna bestämmelserna rörande landshövdingarnas rätt att åtaga sig uppdrag vid sidan av tjänsten förefalla riksdagen i det stora hela väl avvägda. Riksdagen önskar för sin del allenast understryka angelägenheten av att landshövdingarna i möjligaste mån befrias från uppdrag, som äro främmande för deras verksamhet i länen.

Kungl. Maj:ts förslag i övrigt har icke givit riksdagen anledning till erinran.

Under återopande av vad sålunda anförts får riksdagen anmäla, att riksdagen, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag samt motionerna II: 356 och 358,

dels beslutat, att civila avlöningsreglementet skall äga tillämpning å landshövdingarna;

dels med de jämkningar, som föranledas av vad riksdagen ovan anført, godkänt det förslag till avlöningsbestämmelser för landshövdingarna, som innefattas i förberörda, vid statsrådsprotokollet över socialärenden den 4 januari 1939 fogade bilaga;

dels bemyndigat Kungl. Maj:t att, i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet angivits, förordna, på vad sätt de i nämnda bilaga innefattade bestämmelserna skola inordnas i civila avlöningsreglementet;

dels bemyndigat Kungl. Maj:t att, vad angår landshövdingarna, utfärda erforderliga bestämmelser om övergången till civila avlöningsreglementet;

dels ock beslutat, att barntillägg skola övergångsvis utgå till landshövdingarna enligt i statsrådsprotokollet förordade grunder.

Stockholm den 12 maj 1939.

Med undersåtlig vördnad.
